

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-296/20-8
REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Primljeno:	05-10-2020	
Prilog		Manuskr. ☒ Vodnja ☐
Klasir:	UP/II-034-02/20-01/378	
Ur. broj:	383-01/20-18	

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš i Sanje Štefan, članica vijeća te višeg sudskog savjetnika specijalista Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Zajednice gospodarskih subjekata Allianz Hrvatska d.d. (ranije Allianz Zagreb d.d.), sa sjedištem u Zagrebu, Heinzelova 70 i Wiener osiguranje Viena Insurance Group d.d., sa sjedištem u Zagrebu, Slovenska ulica 24, koje zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Kožul i Petrinović d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Bužanova 4, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave iz Zagreba, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirana osobe Hrvatske elektroprivrede, Zagreb, Ulica grada Vukovara 37 i Croatia osiguranja, Zagreb, Croatia osiguranje d.d., Vatroslava Jagića 33, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 23. rujna 2020.

presudio je

- I. Poništava se rješenje tuženika klasa: UP/II-034-02/20-01/378, urbroj: 354-01/20-14 od 15. srpnja 2020.
- II. Odbija se žalba Croatia osiguranja d.d. sa sjedištem u Zagrebu, OIB: 26187994862 izjavljena na Odluku o odabiru broj: DD-V-24/19-D2-3 od 11. svibnja 2020. godine u otvorenom postupku javne nabave broj objave: 2019/S0F5-0029028, ispravak objave broj: 2019/SF14-0050291, predmet nabave: dopunsko zdravstveno osiguranje za radnike društva HEP grupe, naručitelja Hrvatske elektroprivrede d.d., Zagreb, te se odbija zahtjev Croatia osiguranja d.d. za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 45.000,00 kuna.
- III. Nalaže se Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV da nadoknadi tužitelju troškove upravnog spora u ukupnom iznosu od 6.250,00 kn u roku od 15 dana od primitka presude.

Obrazloženje

Točkom I. izreke rješenja tuženika poništena je Odluka o odabiru broj: DDV-24/19-D2-3 od 11. svibnja 2020. u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2019/S0F5-0029028, ispravak objave broj: 2019/SF14-0050291, predmet nabave: dopunsko zdravstveno osiguranje za radnike društva HEP grupe, naručitelja Hrvatske elektroprivrede d.d., Zagreb, a točkom II. izreke rješenja naloženo je naručitelju Hrvatskoj elektroprivredi d.d., Zagreb da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za

kontrolu postupaka javne nabave naknadi žalitelju Croatia osiguranju d.d., Zagreb troškove žalbenog postupka u iznosu od 45.000,00 kn.

Protiv rješenja tuženika tužitelj je podnio žalbu u kojoj iznosi kronologiju postupka javne nabave. Ističe da je osporenim rješenjem poništena Odluka o odabiru kojom je kao ekonomski najpovoljniji ponuditelj odabran tužitelj. Navodi da je tuženik osporenim rješenjem tako odlučio s obzirom da je po službenoj dužnosti ocijenio da bi u provedenom postupku javne nabave bila počinjena osobito bitna povreda postupka iz članka 404. stavka 2. točke 5. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, 120/16. – dalje: ZJN) s obzirom da temeljem podataka iz dostavljene Europske potvrde o nekažnjavanju za Petrosa Papanikolaoua naručitelj nije mogao utvrditi odsutnost osnove za isključenje iz članka 251. ZJN-a, a s obzirom na tuženikovo tumačenje sadržaja navedene isprave. Ističe da tuženik pogrešno zaključuje da naručitelj nije mogao utvrditi odsutnost osnove za isključenje iz članka 251. ZJN-a s obzirom da je u dijelu potvrde o nekažnjavanju za navedenu osobu napisano: „inozemno tijelo nadležno za pružanje informacija iz kaznene evidencije nije pružilo informaciju“. Upravo na temelju navedenog dijela potvrde trebalo je zaključiti kako se istom potvrđuje da nema informacija u grčkoj kaznenoj evidenciji za Petrosa Papanikolaoua pa da je odabrana zajednica ponuditelja dokazala nepostojanje osnove za isključenje iz članka 251. ZJN-a. Nadalje, tuženik je, prema mišljenju tužitelja, pogrešno ocijenio da ponuda odabranog ponuditelja, ovdje tužitelja, nije sastavljena sukladno dokumentaciji o nabavi, odnosno njenim zadnjim izmjenama te da je primjenom članka 293. ZJN-a u konkretnom slučaju, rezultirala izmjenom ponude. Naime, tuženik smatra da iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je dostavljenim troškovnikom po pozivu na pojašnjenje odabrana zajednica ponuditelja, ovdje tužitelj, izmijenila jediničnu cijenu stavke i to na način da važećim troškovnikom nudi cijenu od 1.176,00 kn za jednog radnika i jednu policu na mjesečnoj bazi, dok je troškovnikom dostavljenim uz ponudu ponudila cijenu od 1.176,00 kn za jednog radnika i jednu policu, ali za cijelo vrijeme trajanja ugovora 24 mjeseca. S druge strane, da ukupna cijena iz troškovnika dostavljena po pozivu na pojašnjenje ne odgovara umnošku vrijednosti iz tog troškovnika, a da je to naručitelj propustio utvrditi. Tužitelj smatra da tuženik pogrešno utvrđuje da bi u naknadno dostavljenom troškovniku tužitelj ponudio iznos stavke po jedinici mjere (radnik/polica/mjesec) u iznosu od 1.176,00 kn, dakle, da bi tužitelj ponudio jediničnu cijenu od 1.176,00 kn u odnosu na jednog radnika i jednu policu za jedan mjesec. Ističe da, protivno utvrđenju tuženika, iz troškovnika dostavljenog u roku za pojašnjenje proizlazi da je tužitelj ponudio iznos stavke po jedinici mjere (radnik/polica/mjesec) u iznosu od 49,00 kn (stupac troškovnika pod brojem 6 - cijena stavke po jedinici mjere kuna 49,00). Dakle, odabrana zajednica ponuditelja, ovdje tužitelj, ponudio je jediničnu cijenu od 49,00 kn u odnosu na jednog radnika i jednu policu za jedan mjesec, prema tome, jedinična cijena nije izmijenjena. Iz pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, prema mišljenju tužitelja, slijedi pogrešan zaključak tuženika da iznos naznačene ukupne cijene ne bi odgovarao iznosu cijene koji se dobije ukoliko se primijene vrijednosti iz troškovnika prema zadanoj formuli naručitelja. Predlaže da Sud poništi rješenje tuženika te odbije žalbu Croatia osiguranja i njezin zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka i naloži tuženiku nadoknaditi troškove upravnog spora u roku od 8 dana i to za sastav tužbe u iznosu od 2.500,00 kn sa PDV-om te za sastav podneska kojim odgovara na odgovore na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn sa PDV-om od 625,00 kn, ukupno 6.250,00 kn.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje u cijelosti kod obrazloženja osporenog rješenja posebno navodeći da iz potvrde o nekažnjavanju jasno i nedvojbeno proizlazi da je Savezno ministarstvo pravosuđa Bonn izdalo potvrdu na temelju podataka kojima je raspolagao jasno naznačujući da ne raspolaže podacima države čija je osoba državljanin, a koji se odnose na

postojanje ili nepostojanje pravomoćne osude za kaznena djela iz članka 251. stavka 1. točke 1. podtočke a-f ZJN-a, a u svezi sa točkom 2. istog stavka. Obrazlaže iz kojeg razloga smatra da je tužitelj postupio suprotno članku 239. ZJN-a. Smatra da ni tužitelj ne osporava ocjenu tuženika da gore opisano postupanje ne bi bila izmjena ponude. Ističe da naknadne izmjene troškovnika predstavljaju izmjenu u odnosu na verziju troškovnika od 13. ožujka 2020. godine. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva da sam riješi stvar sukladno članku 58. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS), u vezi s člankom 434. stavkom 4. ZJN-a.

Zainteresirana osoba Croatia osiguranje u odgovoru na tužbu ističe da je tužitelj mijenjao troškovnik suprotno Zakonu o javnoj nabavi te Pravilniku o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave („Narodne novine“, 65/17.). Na isti način tumači potvrdu o nekažnjavanju za Petrosa Papanikolaoua kao i tuženik. Predlaže da se tužbeni zahtjev u cijelosti odbije.

Zainteresirana osoba Hrvatska elektroprivreda u odgovoru na tužbu navodi da je grčkog državljanina Petrosa Papanikolaoua dostavljena Europska potvrda o nekažnjavanju od 27. siječnja 2020. prema kojoj nema upisa o kažnjavanju i obavijest iz grčke kaznene evidencije od 28. veljače 2020. te u kojoj je navedeno da inozemno tijelo nadležno za pružanje informacija iz kaznene evidencije nije pružilo informacije. Ističe da je tužitelj dostavio i izjavu o nekažnjavanju za odabranu zajednicu ponuditelja kojom osobe po zakonu ovlaštene za zastupanje gospodarskog subjekta izjavljuju da ni gospodarski subjekt niti osobe koje su članovi upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela ili imaju ovlast za zastupanje, donošenje odluka i nadzora gospodarskog subjekta, nisu pravomoćno osuđene, koje, između ostalih, poimenice navodi i Petrosa Papanikolaoua. Smatra da je zainteresirana osoba kao naručitelj opravdano prihvatila dostavljenu izjavu kao dokaz da na strani odabrane zajednice ponuditelja ne postoje okolnosti iz članka 251. stavka 1. točke 2. ZJN-a. Ističe da je tuženik u osporenom rješenju pogrešno utvrdio da ukupna cijena iz troškovnika dostavljenog po pozivu na pojašnjenje ne odgovara umnošku vrijednosti iz troškovnika. Tuženik je, naime, pri donošenju ove odluke uzeo u obzir troškovnik od 13. ožujka 2020., no međutim, zanemario je troškovnik koji je dostavljen naknadno 15. ožujka 2020., ali za vrijeme trajanja roka za dostavu pojašnjenja. Pojašnjenja radi ukazuje se da je odabrana zajednica ponuditelja prvotno dostavila stari troškovnik u kojem je kao cijenu stavke po jedinici mjere navela 1.176,00 kn, pri čemu je u predmetnom troškovniku kao jedinica mjere određena radnik/polica okvirna količina 10.000,00 i ukupna cijena ponude koja je iznosila 11.760,000,00 kn. Naručitelj je objavio izmjenu troškovnika koja se sastojala u izmijeni jedinici mjere na način da je dodan mjesec pa izmijenjena jedinica mjere postavljena kao radnik/polica/mjesec, dakle, jedinična cijena po polici za pojedinog radnika za jedan mjesec. Također je dodana nova stavka razdoblja trajanja ugovora koja je određena u trajanju od 24 mjeseca. S obzirom da je odabrana zajednica ponuditelja tijekom roka za dostavu pojašnjenja dostavila kao zadnji traženi dokument troškovnik od 15. ožujka 2020., naručitelj je upravo predmetni dokument uzeo kao relevantan i u odnosu na isti izvršio postupak pregleda i ocjene. Nije sporno da je u troškovniku od 15. ožujka 2020. promijenjena cijena stavke po jedinici mjere u odnosu na prvotno dostavljeni troškovnik, međutim, bitno je za napomenuti da je navedena izmjena nužna posljedica naručiteljeve izmijene obrasca troškovnika jer je stavak radnik/polica izmijenjen u radnik/polica/mjesec pa je ponuditelj kroz pojašnjenje okolnosti da je omaškom dostavio stari troškovnik nužno morao izmijeniti jediničnu cijenu, odnosno cijenu stavke po jedinici mjere s obzirom da je naručitelj na novom obrascu troškovnika jedinicu mjere izmijenio. Prema mišljenju zainteresirane osobe relevantna je činjenica da dostavom

ispravnog troškovnika sa izmijenjenom jediničnom cijenom odabrana zajednica ponuditelja nije izmijenila ponudu jer je izmijenjena jedinična cijena nužna i jedino ispravna posljedica usklađenja troškovnika sa naručiteljevom izmjenom obrasca troškovnika odnosno određenih stavaka troškovnika. Dodatno se ukazuje da matematički svi prvotno dostavljeni podaci odnosno iznosi u troškovniku odgovaraju onima iz troškovnika dostavljenog kroz pojašnjenje. Iz navedenog je razvidno da dostavljen troškovnik po pozivu na pojašnjenje nije rezultirao izmjenom ponude, već je dostavljen troškovnik samo rezultat usklađenja istih podataka.

Tužitelj se očitovao na odgovor na tužbu tuženika i zainteresiranih osoba te je istakao da u predmetnoj potvrdi o nekažnjavanju na prvoj stranici stoji navod: „ova potvrda o nekažnjavanju sastoji se od jedne potvrde o nekažnjavanju od 27. siječnja 2020. sa sadržajem: odluka i jedne obavijesti iz kaznene evidencije od 28. veljače 2020. sa sadržajem: 0 odluka“.

Ističe da iz predmetne potvrde nedvojbeno proizlazi kako je tužitelj dokazao, a zainteresirana osoba, kao naručitelj u predmetnom postupku javne nabave utvrdila, nepostojanje osnove za isključenje. Vezano za navode tuženika, koji se odnose na troškovnik, ističe da je postupajući po pozivu zainteresirane osobe, što nije niti tuženiku sporno, da zainteresirana osoba može uputiti takav poziv, u roku koji mu je podijeljen najkasnije do 18. ožujka 2020. dostavio troškovnik od 13. ožujka 2020. i nakon toga ponovno unutar istog roka troškovnik od 15. ožujka 2020. pri čemu je ukupna cijena ponude na navedenim troškovnicima bila jednaka i ista onoj navedenoj na izvorno dostavljenom troškovniku. Ističe da se ne može prihvatiti zaključak tuženika da bi došlo do nedopuštene izmjene ponude jer je ponuda tužitelja od trenutka predaje do posljednjeg upotpunjavanja ostala potpuno ista u smislu cijene. Zaključno, prema mišljenju tužitelja, tuženik u rješenju, koje je predmet ovog upravnog spora, ali i u odgovoru na tužbu, prešućuje stvarno činjenično stanje i propušta utvrditi i ispravno cijeliti postupanje zainteresirane osobe kao naručitelja i tužitelja, odnosno potpuno zanemaruje činjenicu da je tužitelj 15. ožujka 2020., unutar podijeljenog roka za dopunjavanje, dostavio troškovnik te da cijena ponude niti jednom nije izmijenjena.

Budući da je u konkretnom slučaju sporno pravno pitanje, odnosno primjena materijalnog prava, sud je riješio spor bez provođenja rasprave u smislu članka 36. točke 4. ZUS-a.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je naručitelj, zainteresirana osoba u ovom predmetu, Hrvatska elektroprivreda d.d., objavila 22. srpnja 2019. poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave radi nabave usluga dopunskog zdravstvenog osiguranja za radnike društva HEP grupe.

U navedenom postupku javne nabave pristigle su dvije ponude koje je naručitelj ocijenio valjanim te je 11. svibnja 2020. donio Odluku o odabiru kojom je kao ekonomski najpovoljniju ponudu odabrao ponudu Zajednice ponuditelja Allianz Zagreb i Wiener osiguranje Viena Insurance Group d.d., Zagreb, tužitelja u ovom predmetu.

Povodom žalbe drugog ponuditelja Croatia osiguranja d.d. poništena je Odluka o odabiru te je naloženo naručitelju da plati troškove žalbenog postupka u iznosu od 45.000,00 kn.

Navedena Odluka o odabiru je poništena iz razloga što je tuženik, sukladno članku 404. stavku 1. ZJN-a, utvrdio da postoji bitna povreda postupka iz stavka 2. točke 5. tog članka te iz razloga što je, prema mišljenju tuženika, dostavom nove ponude primjenom instituta iz članka 293. ZJN-a, došlo do izmjene ponude tužitelja te je navedeni žalbeni navod ocijenio osnovanim pa je temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN-a poništena Odluka o odabiru, a temeljem članka 431. stavka 2. ZJN-a odlučeno o troškovima žalbenog postupka na način da je zahtjev žalitelja, zainteresirane osobe u ovom predmetu Croatia osiguranje,

usvojen i naloženo je naručitelju, zainteresiranoj osobi u ovom postupku Hrvatskoj elektroprivredi, da plati troškove žalbenog postupka u iznosu od 45.000,00 kn.

Prema ocjeni ovoga Suda iz dokaza u spisu predmeta proizlazi da je tuženik pogrešno utvrdio činjenično stanje te je zbog toga došlo do pogrešne primjene materijalnog prava. Naime, odredbom članka 251. stavka 1. točke 2., na koju se tuženik poziva, propisano je da je javni naručitelj obavezan isključiti gospodarski subjekt iz postupka javne nabave ako utvrdi da je gospodarski subjekt koji nema poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili osoba koja je član upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela ili ima ovlasti zastupanja, donošenja odluke ili nadzora tog gospodarskog subjekta i koja nije državljanin Republike Hrvatske, pravomoćnom presudom osuđena za kaznena djela iz točke 1. podtočaka a-f ovog stavka i za odgovarajuća kaznena djela koja, prema nacionalnim propisima države poslovnog nastana gospodarskog subjekta, odnosno države čija je osoba državljanin, obuhvaćaju razloge za isključenje iz članka 57. stavka 1. točke a-f Direktive 2014/24/EU. Odredbom članka 404. stavkom 1. točkom 5. ZJN-a, na koju se tuženik poziva, propisano je da u žalbenom postupku Državna komisija postupa u granicama žalbenih navoda, a po službenoj dužnosti pazi na postupovne pretpostavke i osobito bitne povrede iz stavka 2. ovog članka. Stavkom 2. navedenog članka 404. točke 5. propisano je da su osobito bitne povrede postupka javne nabave ako je natjecatelj ili ponuditelj morao biti isključen iz postupka javne nabave jer postoje obvezne osnove za njegovo isključenje. Prema ocjeni tuženika, naručitelj je propustio utvrditi da na strani odabrane zajednice ponuditelja ne postoje okolnosti iz članka 251. stavka 1. točke 2. ZJN-a te odabrani ponuditelj, tužitelj u ovom postupku, nije dokazao da ne postoji predmetna obvezna osnova za isključenje odabrane zajednice ponuditelja. Naime, iz obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da na temelju podataka iz dostavljene Europske potvrde o nekažnjavanju za Petrosa Papanikolaoua naručitelj nije mogao utvrditi odsutnost osnova za isključenje iz članka 251. ZJN-a, a s obzirom na uskratnu informaciju nadležnog tijela za pružanje takvih informacija.

Prema mišljenju ovoga Suda tuženik pogrešno tumači navedenu ispravu koju je izdalo Savezno Ministarstvo pravosuđa Bonn. Iz ovjerenog prijevoda navedene Europske potvrde o nekažnjavanju za osobu Petros Papanikolaou proizlazi da se navedena potvrda sastoji od jedne potvrde o nekažnjavanju od 27. siječnja 2020. sa sadržajem: 0 odluke i obavijesti iz grčke evidencije od 28. veljače 2020. sa sadržajem 0 odluka. Iz potvrde o nekažnjavanju od 27. siječnja 2020. za navedenu osobu proizlazi da nema upisa, a iz obavijesti iz grčke kaznene evidencije od 28. veljače 2020. proizlazi da inozemno tijelo nadležno za pružanje informacije iz kaznene evidencije nije pružilo informaciju. Dakle, iz navedene potvrde jasno proizlazi da osoba Petro Papanikolaou nije kažnjavana budući da iz potvrde od 27. siječnja 2020. Saveznog Ministarstva pravosuđa proizlazi da nema upisa, a iz obavijesti iz grčke kaznene evidencije da inozemno tijelo nadležno za pružanje informacije iz kaznene evidencije nije pružilo informaciju što znači da za navedenu osobu u grčkoj kaznenoj evidenciji ne postoje informacije o evidentiranim kaznenim djelima pa stoga isto nije niti pružilo takvu informaciju. Naime, da informacija o evidentiranim kaznenim djelima postoji tada bi takva informacija o osuđivanosti i postojala. Stoga je prema ocjeni ovoga Suda odabrana zajednica ponuditelja dokazala da ne postoje okolnosti iz članka 251. stavak 1. točka 2. ZJN-a za isključenje odabrane zajednice ponuditelja.

Što se tiče drugog razloga za poništenje odluke o odabiru navedeni razlog također nije osnovan. Naime, prema ocjeni ovoga Suda pogrešno je tuženik ocijenio da ponuda odabranog ponuditelja nije sastavljena sukladno dokumentaciji o nabavi, odnosno njenim zadnjim izmjenama te da je primjena članka 293. ZJN-a u konkretnom slučaju rezultirala izmjenom ponude.

Prema odredbi članka 293. stavak 1. ZJN-a ako su informacije ili dokumentacija koje je trebao dostaviti gospodarski subjekt nepotpuni ili pogrešni ili se takvima čini ili ako nedostaju određeni dokumenti, javni naručitelj može, poštujući načelo jednakog tretmana i transparentnosti, zahtijevati od dotičnih gospodarskih subjekata da dopune, razjasne, upotpune ili dostave nužne informacije ili dokumentaciju u primjerenom roku ne kraćem od 5 dana. Prema stavku 2. navedenog članka postupanje sukladno stavku 1. ovoga članka ne smije dovesti do pregovaranja u vezi s kriterijima za odabir ponude ili ponuđenim predmetom nabave.

Iz spisa predmeta proizlazi da je zainteresirana osoba HEP svojim dopisom od 11. ožujka 2020. godine D2/1850/20DZ pozvala tužitelja na dostavu troškovnika na naknadno uvrštenom obrascu najkasnije do 18. ožujka 2020. Postupajući po takvom pozivu tužitelj je u roku koji je bio najkasnije do 18. ožujka 2020. dostavio troškovnik od 13. rujna 2020. i nakon toga unutar navedenog roka troškovnik od 15. ožujka 2020. pri čemu ukupna cijena ponude na navedenim troškovnicima bili jednaka onoj navedenoj na izvorno dostavljenom troškovniku. Tuženik je pri donošenju odluke uzeo u obzir troškovnik od 13. ožujka 2020., a zanemario je troškovnik koji je dostavljen u ostavljenom roku naknadno dana 15. ožujka 2020. Dakle, navedeni troškovnik od 15. ožujka 2020. dostavljen je za vrijeme trajanja roka za dostavu pojašnjenja na koje je pozvan tužitelj temeljem odredbe članka 293. ZJN-a. Naime, tužitelj je prvotno dostavio troškovnik u kojem je kao cijena stavke pojedinačne mjere naveo 1.176,00 kn pri čemu je u predmetnom troškovniku kao jedinica mjere određena radnik/polica (okvirna količina 10000) ukupna cijena ponude 11.760.000,00 kn. Nadalje iz spisa proizlazi da je naručitelj objavio izmjenu troškovnika koja se sastojala u izmjeni jedinice mjere na način da je dodan mjesec pa je izmijenjena jedinica mjera postavljena kao radnik/polica/mjesec, dakle jedinična cijena po polici za pojedinog radnika za jedan mjesec i dodana je nova stavka razdoblje trajanja ugovora koje je određeno u trajanju od 24 mjeseca. Kako je odabrana zajednica ponuditelja tijekom roka za dostavu za pojašnjenje ponude dostavila dva dokumenta pravilno je, prema ocjeni ovoga Suda, naručitelj dokument od 15. ožujka 2020. uzeo kao relevantan te u odnosu na isti izvršio postupak pregleda i ocjene. Među strankama nije sporno da je u troškovniku od 15. ožujka 2020. promijenjena cijena stavke po jedinici mjere u odnosu na prvotno dostavljeni troškovnik, no u ovom postupku je bitno napomenuti da je navedena izmjena posljedica izmjene obrasca troškovnika jer je stavak radnik/polica izmijenjen u radnik/polica/mjesec pa je ponuditelj kroz pojašnjenje okolnosti da je omaškom dostavio stari troškovnik nužno morao izmijeniti jediničnu cijenu, odnosno cijenu stavke po jedinici mjere, s obzirom da je naručitelj u novom obrascu troškovnika jedinicu mjere izmijenio. Iz navedenog proizlazi da dostavom ispravnog troškovnika sa izmijenjenom jediničnom cijenom odabrane zajednice ponuditelja nije izmijenjena ponuda jer je izmijenjena jedinična cijena koja je posljedica usklađenja troškovnika sa naručiteljevom izmjenom obrasca troškovnika, odnosno određenih stavaka troškovnika. Dakle, odabrana zajednica ponuditelja je prvotno na starom obrascu za jedinicu mjere postavljenu kao radnik/polica okvirna količina 10.000 nudio jediničnu cijenu 1.176,00 kn. Kada se, naručiteljeve izmjene jedinice mjere na radnik/polica/mjesec uz dodavanje nove stavke razdoblja trajanja ugovora od 24 mjeseca primijeni na prvotno iskazanu cijenu dobije se upravo jedinična cijena od 49,00 kn koju je tužitelj iskazao u zadnjem dostavljenom troškovniku od 15. ožujka 2020. Naime, kada se 1.176,00 kn podijeli s 24 mjeseca dobije se iznos od 49,00 kn. Iz svega navedenog prema ocjeni Suda dostavljeni troškovnik, po pozivu na pojašnjenje, nije rezultirao izmjenom ponude već se radi o usklađenju podataka sa naručiteljevim izmjenama stavki troškovnika.

Slijedom svega navedenog prema ocjeni ovoga Suda na pogrešno utvrđeno činjenično stanje tuženik je pogrešno primijenio materijalno pravo.

Trebalo je stoga na temelju članka 58. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci pod točkom I.

Točka II. izreke presude temelji se na članku 434. stavku 4. i članku 431. stavku 4. ZJN-a.

Odluka o troškovima sudskog postupka (točka III. izreke presude) temelji se na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) a odnosi se na troškove sastava tužbe (Tarifni broj 23. točka 1.) 2.500,00 kn i PDV 25% (Tarifni broj 42.) 625,00 kn te troškove sastava odgovora na odgovore na tužbu, sastav podneska (Tarifni broj 23. točka 1.) 2.500,00 kn i PDV (Tarifni broj 42.) 625,00 kn, ukupno 6.250,00 kn.

U Zagrebu 23. rujna 2020.

Predsjednica vijeća:

Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

